МИ МУСИМО ВИРВАТИ З ТЮРМИ СІКУРАНТСЬКОЇ РУМУНІЇ ТОВАРИША СТАСЮКА, РЕДАКТОРА "БОРЦЯ"

Гемілтон, Онт.

На днях я отримав листа з Буковини, зі села Рогізна, в якому пишуть мені про суд, що відбувся в Чернівцях над редакторами робітничо-селянського часопису "Борець", т.т. Іваном Стасюком і Семеном Галицьким. Ці товариші були арештовані ще в місяці лютім румунською сігуранцою на донос українських патріотів та соціял-зрадників з другого Інтернаціоналу.

Вирок суду такий: тов. Семен Галицький вийшов на волю, а тов. Іван Стасюк зістав засуджений на три роки тюрми і 85 тисяч леїв грошевої кари, а якщо хотіли б викупити тов. Івана Стасюка, то суд назначив за тих три роки 54,150 леїв. Отже грошева кара і викуп разом сто тридцять і вісім тисячів стопядесять леїв. На американські гроші це буде поверх 900 доларів. Сума не є аж така велика. Як би не теперішнє безробіття, так товариші на Буковині дали б собі раду, але що там робітництво і селянство переживають велику кризу, вони не є всилі навіть одної частини тих грошей зложити. Тому нам українським робітникам Канади і Злучених Держав треба допомогти в цій справі, інакше т. Стасюк за цих 138,150 леїв буде мусів відсидіти в тюрмі аж 7 років, 7 місяців і 23 днів, бо румунські власти рахують за кожний день 50 леїв, або, навпаки, за кожних 50 леїв один день тюрми.

Коли ми українські робітники Канади і Злучених Держав, співчуваємо нашим братам у їхній визвольній боротьбі, коли ми чуємо їхній ропачливий крик за поміччю до нас допомогти їм визволити з лабет румунської олігархії, то чи можемо ми допустити де того, щоби один з найкращих провідників визвольного руху на Буковині, редактор одинокої робітничо-селянської газети "Борець" тов. Іван Стасюк сидів в тюрмі аж близько вісім років за отих пару сот доларів? Ні! Ніколи! Робітники і фармері Канади та Злучених Держав ніколи не допустять до того, щоби найкращі борці визвольного руху Буковини за кільканацять тисяч безвартісних леїв відірвано від їх чесної праці та запроторено в тюрми. Що правда, в нас на американськім континенті є також велике безробіття, але ми по кводровий та що десять центів, а хто більше після своєї змоги, скинемо ще так раз отих румунських тисячів і допоможемо нашим робітникам і селянам на Буковині вибрати на волю їхнього провідника й редактора т. І. Стасюка. Ми тов. Стасюка й С. Галицькєго пошлемо назад між широкі трудящі маси, пошлемо їхню газету "Борця", щоб надалі викривав зрадничу політику наших патріотів і жовтих соціял-зрадників разом з їхніми брехливими шматами: "Земля і Воля", "Рідний Край" "Наша Правда" й "Боротьба".

Що б ми не робили в цій справі, то цею справою хай руководить Центральний Комітет Допомоги українській робітничій пресі на Буковині.

П. Гаврилець.

НАС ВІДПРАВИВ БОС ВІД ПРАЦІ Й КИНУВ В КАРУ З ПАНСЬКИМИ СОБАКАМИ

Брентфорд, Онт.

Вісім місяців я сидів без роботи й важко її було дістати, хоч як нашукався за нею. З тяжкою бідою мені вдалося дістатись на один ґеник зараз за Лондоном. Вже зраня на 20 мінут до 6 години гоніли нас наганячі, бос й форман, до праці. Оті панські гайдуки заставляли робітників працювати далеко скорше, чим було визначено, а так само тримали робітників вечером пізніше. За той час вони нам не виплачували заробітної плати, а лише за визначені години. Так що усі ми кожного дня працювали щонайменше 30—40 мінут задармо.

Якось одного разу оті панські гайдуки гоніли гендкарами нас й саме надїхав один фармер карою, й, не запримітивши нас, вїхав на нашу гендкару. При зударі кар робітники покотилися в окіп, й двох робітників зістали таки добре потовчені. Один польський робітник побив сильно ногу, а один мадярський теж дуже вдарився до рилі. Зараз оті робітники сидять в карі, ніхто їх не лікує, лише часом прийде до них бос й тільки посміхується.

На тому ґенку працюють робітники усяких національностей, між ними бувають і українські. Ніхто з їх не читає робітничої газети, а вечерами граються в карти, то молиться. Є теж між нами пару польських робітників. Вони вїяк немогуть намолитися за свою "ойчизну". Й все вихвалюють свого Юзефа Пілсудського. Я вже нераз наговорився їм, що та сама їхня Польща Пілсудського, вона ж їх так само прогнала з краю як і нас. Та вони все таки думають за неї й говорять, що лише зароблять пару центів, щоб дещо там прикупити й повернуть назад.

Якось ми зайшли в розмову й я запитав їх, як давно вони вже в Канаді й скільки прикопили вже за той час. Від їх дістав я відповідь, що вони вже по три роки в Канаді й за той час вспїли відробити свою шифкарту сюди. Я їм ще відчислив других три роки, щоб заробили собі назад на шифкарту, а все одно вони не матимуть з чим вертати назад додому.

Якось одного дня бос відправив нас від роботи, зіставляючи собі саме тих робітників, що напували отих панських гайдуків. Відправив мене й були так само кілька польських робітників зі мною. Тоді я спитав одного з тих робітників, що так все молилися, що йому помогла ота молитва. Він же так само зістав прогнаний від праці, як і я, хоч я не молився й не молюся ніколи. При тій нагоді я став розмовляти з ним і другими робітниками про життя робітників в Радянському Союзі, де усім трудящим живеться добре й вони є забезпечені від безробіття.

Нас відправили в сторону Ді Пее разом зі собаками в товаровому вагоні, хоч їхали порожні особові й нікого в них не було. Коли один робітник впімнувся за нами, що ми повинні їхати у тих возах, що є призначені для людей, панський гайдук закричав його, що він більшовик й він його зараз скине з поїзду. Ми їхали далі з панськими собаками разом.

Робітник Н. І.

РОБІТНИЧІ ОРҐАНІЗАЦІЇ РІДЖАЙНИ ПРАЩАЛИ НАЗАВЖДИ ТОВ. С. ҐНУСЯ

Ріджайна, Саск.

Ми ділимося сумною вісткою з усїма членами українських робітничих організацій і читачами робітничо-фармерської преси про трагічну смерть одного з довголітних і активних членів ТУРФДім і РЗТ, а це покійного тов. Семена Ґнуся, що загинув трагічною смертю під колесами поїзду на сіпіярській ярді в Ріджайні 7 липня о 6.40 годині вечером.

ТОВ. СЕМЕН ҐНУСЬ.

Згідно з зізнанням свідків, покійний товариш хотів перейти через треку, коло якої менікав і через яку переходили люди дуже часто, бо не було ніякої загороди. В тім часі переходило два поїзди в противнім напрямі.

Товариш Ґнусь, переждавши як перейшов один поїзд, впустився йти, не сподіваючись наїзду другого поїзду, якого не було видно зза вагонів, що стояли на треці. Й саме як він вийшов зза вагонів, попав під паровіз й зістав убитим на місці.

Покійний товариш уродився 1 лютого 1884 року в Кутківцях, тернопільського повіту, в Галичині. Вивчивши столярство, покійний товариш переживав через 6 років у Львові, працюючи як будівничий, де рівнож брав активну участь в робітничих організаціях.

В Канаді прожив покійний товариш 20 років. Найдовше прожив в Йорктоні і Ріджайні.

В робітничих організаціях брав активну участь. Між іншим був будівничим Укр. Роб. Дому в Ріджайні, в будову якого вложив багато праці.

Похорон покійного товариша Ґнуся відбувся 9 липня. Того дня о годині 3.30 привезено тіло від погребника до Укр. Роб. Дому, де зібралось поважне число присутних членів і симпатиків наших організацій та членів юніі карпентерів, якої членом був покійний товариш.

Коли домовину вносили до Укр. Роб. Дому, мандолінова орхестра грала і співала "Похоронний Марш".

Працальні промови виголосили товариші М. Ґнатюк на українській, секретар юніі на англійській мовах. Оба промовці напятнували нинішню систему визиску, завдяки якій життя робітника загрожене не тільки при праці, але й на залізничих дорогах, на яких залізничі компанії заробляють мільйони, не стараючися побудувати відповідні проходи попід залізничу дорогу, щоб забезпечити життя людей.

Глибоке зворушення в присутних і загальний плач викликало прощання покійного його дружиною, яка осталась з 4 діточками, з яких найстаршому синові проминуло всего 16 років.

О годині 4.45 вирушив похоронний похід на цментар, де працальну промову над могилою виголосив в англійській мові тов. Вил'ям Стовкс, та при звуках похоронного маршу зложено заквітчані вінці на вічний спочинок робітника, що зійшов передчасно в могилу.

Вінці на могилу зложено один від всіх українських робітничих організацій і від товаришки Посиняк.

Спи незабутий Товаришу, земля, на якій бажав ти бачити вільним працюючий нарід, хай буде Тобі легкою.

Учасник похорону

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН НА БУКОВИНІ

Лимінгдон, Онт.

На днях я отримав листа з Черновець на Буковині від одного товариша. Лист подаю за оригіналом:

"В черновецькій тюрмі сидять поверх 200 політичних вязнів, з котрих є 70 робітників з міст, решта селяне з сіл. Між ними й находяться редактори часопису "Борець", як тов. В. Готінчан, котрий по-раз другий засуджений на 15 місяців тюрми й 1,000 леїв кари та позбавлення на 3 роки політичних прав; сидять т.т. Стасюк, Галицький, Терлецький, Сидір Лупуляк адвокат зі Сторожинця і тов. Шиленко. А з сіл є заарештованих з Ошихліб 7 селян, з Боянчука 9, з Кучурова Малого 7, з Іванківців 10, з Бабина 12, з Топорівців і Раранча около 20 селян, так що арештовання з кожним днем зростають.

Та може вже не довгий час, бо з дня на день зростає більша сила робітників і селян, які свідомі того, що одинцем не зможуть зробити нічого і вибороти для себе кращого, а тільки зорганізованою силою, й вони пристають до партії Визволення.

Трудящі здавлять цей догниваючий буржуазний лад, кинуть ним у безодню, а на місце його встановлять свій робітничо-селянський лад".

Н. Н.

БРЕХНЯ ЇХ ПОРОДИЛА, БРЕХНЯ ЇХ ПОХОВАЄ...

Атабаска, Алта.

Якось припадково попав мені під руки "К. Ф." з датою 2 липня 1930. Вичитав я в ньому, що українці з Атабаски їхали номінувати українця прогресиста Михайлюка на кандидата до домініяльних виборів. Я скажу "К. Ф.", що це чиста брехня. По-перше, в Атабасці в місті живе лише кількох нас українських робітників, що є клясово вже свідомі і не будуть куди їхати номінувати якогось прогресиста; по-друге, що і з околиці Атабаски читачі "К. Ф." не їхали номінувати нікого й нікуди. Немає місця брехні межи українцями Атабаски.

Колись і я читав "К. Ф.", але коли переконався, що в ньому нічого доброго для мене немає, я заміняв за "УРВ". А причина, що я її читав, була та, що коли я приїхав з краю, не був ще обзнайомлений з часописами, не знав, котрі з них обороняють робітничу, а котрі панську клясу.

Ота буржуазна газета не є для робітників свідомих своєї кляси, але лише для ріжних панських прихвостників і попів, які звикли жити лише на панських смітниках, а не жити чесною працею. А що її читають навіть деякі фармері, то це ще ті фармері, що блудять в темряві релігії і своєї несвідомости.

Пишу це тому, щоби читачі нашої преси знали, кого "К. Ф." величає і кому той кандидат здібний.

Робкор.

ДО НАС ПРИБУЛА МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА.

Бінфейт, Саск.

В околиці Бінфейт і Тейлортон прибула мандолінова орхестра відділу ТУРФДім з Вінніпегу. Ці дні, в які гостили в нас молоді мандрівники з концертом, зустріли дооколичні й місцеві фармері та майнері дуже радо. Такого здвигу народу в нас ще не було до цього часу, як на тих концертах вінніпегської мандолінової орхестри.

Повбирані в червоці однострої молоді виконавці концерту дали себе пізнати зразу, що вони являються висланниками робітничих організацій і йдуть поміж гущу робітників і фармерів з бойовими й народніми піснями, музикою й живим словом.

Концерт почали співом й музикою бойової пісні "Інтернаціоналу". З юних грудей неслися згуки пролетарського гимну по сали й довкруги неї ген-ген далеко. В кожнього учасника на той час стискались пястуки, замикались щелепи, зрожувалося завзяття готовості клясових боїв.

Після "Інтернаціоналу" йшли далі програмові точки, вдало виконані. Треба зазначити, що того вечера була страшна спека надворі. Тепломір значив понад 100 степенів теплоти. Звичайно, в такій гарячі дуже важко працювати, одначе, юнаки занималися незвичайно добре за весь час концерту, навіть не виявляючи перевтоми чи душности.

Публика вітала кожній виступ їхній бурливими оплесками, домагаючись поновити точки програми ще раз. Вполовині концерту заговорив тов. Войтишин, що товаришить мандоліновій орхестрі як організатор. У своїй промовів він переповів усю працю наших робітничо-фармерських організацій, виказав успіхи тієї невтомної праці, й подав її звдання дальшої роботи в майбутньому. Так само тов. Войтишин переповів усі політичні дії, які заставляють трудящі маси зміцнити фронт клясової боротьби й ще тугіше об'єднати свої сили.

На другий день прибули вже на концерт й синьо-жовті патріоти, щоб приглянутися близше праці робітничо-фармерських організацій.

І. Петрик.

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

ЗАМОВЛЯЙТЕ Й ПОШИРЮЙТЕ МАСОВО НАЙНОВІШУ БРОШУРУ

що її видало Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство з нагоди процесу над петлюрівською ефремівщиною в Харкові п. н.

ҐАНЕБНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕТЛЮРІВЩИНИ

("СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ")

В брошурі зібрані матеріяли про діяльність цеї змовницької організації на території Радянської України на основі передсудових зізнань самих керівників "СВУ".

В брошурі є вміщені покаянні заяви Єфремова, Дурдуківського, В. Чехівського, О. Гермайзе, А. Ніковського, Гр. Голоскевича, Н. Токарівської і М. Кудрицького.

БРОШУРА МАЄ 62 СТОРОНІ ДРУКУ ВЕЛИКОГО ФОРМАТУ ТА КОШТУЄ ЛИШЕ 10 ЦЕНТІВ.

Організаціям, що замовляють для розповсюдження більшу скількість, даємо великий опуст.

Замовлення засилайте таки зараз на адресу:

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N

Cor. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕҐСЬКОЇ ДІВОЧОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Дівоча Мандолінова Орхестра при відділі ТУРФДім у Вінніпегу підчас своєї концертової обїздки відвідає і дасть концерти в слідуючих місцевостях:

БРУНО, САСК. — в середу, 30 липня, в театрі А. И. Свінгамер.

ГОМБОЛТ, САСК. — в четвер, 31 липня, в "Товн Гал".

ВАТСОН, САСК. — в пятницю, 1 серпня, в "Товн Гал".

БЮКЕНЕН, САСК. — в суботу, 2 серпня, в "Товн Гал".

В програму концерту входять найкращі українські народні пісні як хоральні, та к і сольові, дуети, квартети, скрипкові соля, клясичні твори, а також українські народні танки. Приходіть численно почути прекрасний спів і музику молодих українських дівчат, дітей організованих робітників з Вінніпегу та полюбуватись українськими народніми танками.

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ НАЙНОВІШИХ ҐРАМОФОННИХ РЕКОРДІВ.

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ має зараз на складі велику кількість найновіших грамофонних рекордів, яких нема поміщено в її катальогові. Десять цілевих рекордів які передше продавалися по 75 центів один, зараз можете в нас купити тільки ЗА 60 ЦЕНТІВ. МЕНШЕ ЧИИМ ЧОТИРИ РЕКРДИ НЕ ВИСИЛАЄМО НІКОМУ. Причина цему є та, що кошти пакування цих рекордів виносять досить дорого, а до того і небезпечно таку малу кількість висилати. Голки до грамофонів можете в нас купити від 15 до 25 центів за скриньку (200 голок в одній).

Замовляйте слідуючі рекорди:

75013	Інтернаціонал і Марш свободи.	Орхестра
27119	Вічний революціонер і Ой зацвила черемшина.	Хор і орх. Гуменюка
15595	Лучше було не любить і Кума.	Дует з акомпаніментом ґітар
27233	Козацька шумка і Ох ти Дзюбо любо.	Т. Свистун
27235	Як поїду з кіньми наніч і Дівоча відмова.	Т. Свистун
27232	Ой не шуми луже дуже і Соколом стрілою.	Співає хор "Галицький Боян", орхестра І. Криськова.
27227	Коломийка Тарнопільська і Скалатська зі співом.	Орх. Гуменюка
27226	Докінчення вінкоплетин і Дарования.	Орх. Гуменюка
27225	Полька Рогатинська і Мазурка.	Орх. Томаса
27224	Попід ліс зелений і Полька Голутяки	Гол. Кузяни
27223	Фамілійні троблі і Відпуст.	Жуковський
27222	Реентий на забаві і Троблі з какрочами	Жуковський
27221	Просьба жінки і Іван убійник.	Орх. Гуменюка
27220	Козак жидачівський і Танець Гусар.	Орх. Томаса
27219	Чотирнацятий рочок смутний настав.	Дячек і Малютович
27218	Полька Свобода і З Галичини.	Орх. Томаса
27204	Змовини, часть 1 і 2.	Орхестра Гуменюка зі співом
27214	Змовини, часть 3 і Багацькі заручини.	Орхестра і хор Гуменюка
27216	Багацькі вінкоплетини і Післанці.	Орхестра і хор
27211	Пан Виборчий і Кучерява Катерина.	В. Дилов
27208	Вальс "Соня" і Забава в куми.	Жуковський і Ліщак
27228	Багацьке весілля.	Орх. Гуменюна
15604	Ой на горі женці жнуть і Розвивайся, ой ти старий дубе.	Укр. хор

12 ЦІЛЕВІ РЕКОРДИ ПО $1.25:

70010	Заповіт і Ура в бій і Хто за нами.	Хор ім. Лисенка
70015	Вечерниці, часть 1 і 2.	Співає хор "Сурма" з орхестрою
70016	Вечерниці, часть 3 і 4.	Співає хор "Сурма" з орхестрою
79002	Вечерниці, часть 1 і 2.	Грає Бронсвик Укр. орхестра
79003	Вечерниці, часть 3 і 4	Грає Бронсвик Укр. орхестра
64001	Ей ухнем і Сонце сходить і заходить.	Співає В. Дилов з орхестрою

РЕКОРДІВ НА С.О.D. НІКОМУ НЕ ВИСИЛАЄМО. Всі замовлення разом з належитістю посилайте на адресу:

THE WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE — — WINNIPEG. MAN.

РОБІТНИКИ Й ФАРМЕРІ!

Підтримуйте тільки своє робітничо-фармерське Бюро, яке є заложене самими робітниками й фармерами виключно для полагоджування Ваших клопотливих справ. Іміґранти отримують всякі поради даром.

ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО висилає гроші до старого краю і виплачує їх на останній почті

В АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛАРАХ,

червінцях, злотих або в леях. Гроші пересилаємо почтою або каблєґрамою ДЕШЕВО, СКОРО, БЕЗПЕЧНО

Пишіть за табличкою пересилок грошей або заходіть до нашого офісу на адресу:

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU

600 Selkirk Avenue — — Winnipeg, Man., Canada

МОРСЬКА ОБСЛУГА КАНАДИ

З ГАМБУРГУ ДО ҐАЛІФАКСУ

Регулярні відїзди на нових і найбільших німецьких моторових кораблях "СТ. ЛУЇ" й "МІЛВОКІ" та на улюбленому паровику "КЛІВЛЕНД".

НАПЕРЕД ПЛАТНІ КОРАБЕЛЬНІ КАРТИ

забезпечуть в Орґанізації ҐАПАҐ точний переїзд і поміч вчас подорожі вашим кревним і приятелям, які бажають прибути до вас.

СКОРА МОРСЬКА ОБСЛУГА

МІЖ НЮ ЙОРКОМ І ГАМБУРГОМ

Відїзди кожної середи на найбільших сестрінних кораблях ГАМБУРҐ, НЮ ЙОРК, ДАЙТШЛАНД, АЛЬБЕРТ БАЛІН.

Є відїзди теж на люксусових паровиках РЕЗОЛЮТЕ, РІЛАЙНС й у каютних кораблях МІЛВОКІ, СТ. ЛУЇ, КЛІВЛЕНД.

ҐАПАҐ—ҐРОШЕВА ПОСИЛКА: скора, дешева й безпечна.

Взиці інформації в агентів на місцях або

HAMBURG-AMERICAN LINE

324 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.

МОНТРЕАЛЬ • ТОРОНТО • ВІНДЗОР • ВІННІПЕҐ